

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/379/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815218974
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815218974.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty č. 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zast. JUDr. Alan Strelák, advokát, Na Vříšku č. 12, Bratislava proti odporcovi A. D., nar. XX.X.XXXX, bytom W. F. č. XX, o zaplatenie 633,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 405,80 eur s 8,15 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 405,80 eur od 23.8.2014 až do zaplatenia, všetko v lehote do 30.6.2016.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy konania 10,52 eur, a to v lehote do 31.7.2016.

Navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom zo dňa 3.12.2015, podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti odporcovi zaplatenia 633,80 eur s príslušenstvom.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 11.12.2013 s odporcom ako dlžníkom uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320132865, predmetom ktorej bol jeho záväzok poskytnúť mu úver vo výške 600,- eur, za úrok 120,- eur, pričom za poskytnutie úveru si účtoval servisný poplatok 108,- eur. Odporca sa zaviazal celkovú čiastku vo výške 828,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 3,- eur (splátky úroku) a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 81,90 eur (istina vo výške 73,26%, úrok 13,55%, servisný poplatok 13,19% z každej jednotlivej splátky). Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol ako veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy, spolu s úrokmi. Prevzatie finančnej hotovosti odporca potvrdil podpisom zmluvy. Ku dňu podania žalobného návrhu odporca uhradil celkovo sumu 194,20 eur. Vzhľadom na to, že riadne a včas v zmysle splátkového kalendára svoj záväzok neplnil, dňa 21.10.2014 mu oznámil zosplatenie úveru ku dňu 22.8.2014. Dlžný zostatok predstavuje 633,80 eur (828,- eur mínus 194,20 eur).

Odporca sa na určený termín pojednávania nedostavil. Neprítomnosť ospravedlnil (č. l. 27). Súhlasil, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Na zaplatenie dlžnej sumy žiadal povoliť lehotu do 30.6.2016.

Právny zástupca navrhovateľa na určenom termíne pojednávania uviedol, že po podaní návrhu od odporcu neeviduje žiadnu platbu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2013, s Obchodnými podmienkami, s predžalobnou upomienkou, s poštovým hárkom, s oznámením o zosplatnení úveru.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Dňa 11.12.2013 medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Obsahom záväzku navrhovateľa bolo poskytnúť odporcovi úver vo výške 600,- eur. Obsahom záväzku odporcu, ako dlžníka bolo sumu 600,- eur, úrok vo výške 120,- eur, servisný poplatok za poskytnutie úveru 108,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to nasledovne: v prvých troch mesačných splátkach vo výške 3,- eur (splátky úroku) a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 81,90 eur (istina vo výške 73,26%, úrok vo výške 13,55%, servisný poplatok vo výške 13,19% z každej jednotlivkej splátky). Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Podľa čl. I. Zmluvy úver je poskytnutý za celkový úrok 20% z istiny, za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18% z istiny, RPMN predstavuje 67,70%. V čl. II. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ je oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivkej splátky, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Podľa čl. II. posledná veta zmluvy, priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y/ zák. č. 129/2010 Z.z. ku dňu podpisu zmluvy je 45,94%. Podľa čl. 2 Obchodných podmienok termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru je 370. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. Dňa 14.8.2014 navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlžného zostatku, pričom ho upozornil, že v prípade, ak nevykoná bezodkladnú úhradu, uplatní si svoje právo a bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Dňa 21.10.2014 navrhovateľ oznámil odporcovi, že v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 22.8.2014 záväzok z predmetnej zmluvy zosplatnil. Na doručenie písomnosti odporcovi využil služby spoločnosti Slovenská pošta, a.s. formou doporučenej zásielky (podací hárok č. I. 8).

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu 11.12.2013 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené pod písm. a/ až y/.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh je podaný dôvodne sčasti.

Dňa 11.12.2013 medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Navrhovateľ uzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejme aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom (okrem iných) je poskytovanie úverov. Z tohto dôvodu sa navrhovateľ považuje za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by odporca pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa. Zo samotnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z Obchodných podmienok je zrejme, že odporca nemohol individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené na predtlačenom formulári, lebo sa uzatvárali vo viacerých prípadoch, pre veľký počet spotrebiteľov. Právny vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania z uzavretej zmluvy súd posúdil ako vzťah podľa zák. č. 129/2010 Z. z.. Predmetom zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru a záväzok odporcu, ako spotrebiteľa poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 600,- eur. Odporca sa zaviazal úver 600,- eur, úrok vo výške 120,- eur, servisný poplatok za poskytnutie úveru 108,- eur

uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to nasledovne: v prvých troch mesačných splátkach vo výške 3,- eur (splátky úroku) a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 81,90 eur (istina vo výške 73,26%, úrok vo výške 13,55%, servisný poplatok vo výške 13,19% z každej jednotlivkej splátky). Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Podľa čl. I. zmluvy úver je poskytnutý za celkový úrok 20% z istiny, za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18% z istiny, RPMN predstavuje 67,70%. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu 11.12.2013 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa čl. 2 Obchodných podmienok termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru je 370. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. Významom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. (aj podľa dôvodovej správy) je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti (splácať istinu, úroky, poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy. Vyžaduje sa teda dátumová špecifikácia konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Pokiaľ teda predmetná zmluva údaj o konečnej splatnosti neobsahuje, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu odporcu ako spotrebiteľa, ktorá by viedla k určení splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných, v zmluve dostupných údajov. Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým realizovať najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. 16Co 315/2012). Podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyky význam slova „konečná - konečný“ je i: ktorý je na konci, posledný a v súvislosti s § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona je potom možno vyvodiť, že spotrebiteľ už musí pri uzavretí zmluvy vedieť, kedy (presný dátum) uplynie čas splácania. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky č. I.ÚS 3512/2011, podľa ktorého v spotrebiteľských zmluvách dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu zásadne nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. S poukazom na vyššie uvedené, o to viac musia byť priamo v zmluve uvedené zákonom predpísané, nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. i údaj o konečnej splatnosti úveru. Nemôže byť na škodu odporcu ako spotrebiteľa, ak dodávateľ tento údaj v texte zmluvy neuviedol. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 11.12.2013 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Účelom uvedeného ustanovenia je informácia pre spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a iné poplatky. To mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii. V opačnom prípade by nebolo dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou ďalej naložené, a akú časť platí na úroky a poplatky, teda odplatu dodávateľovi. Uvedené nie je možné nahradiť celkovou výškou splátky (v § 9 ods. 2 písm. k/ nie je text: „výšku, počet a termíny splátok“, ale text: „výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov...“), a to ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Tiež nie je postačujúce percentuálne vyjadrenie (istina 73,26%, úrok 13,55%, servisný poplatok 13,19%). Ustanovenie má totiž za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu Žilina č. 11Co 127/2015, č. 9Co 755/2014).

Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. nesankcionuje neplatnosťou. Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2, poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1).

Vzhľadom na to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320132865 uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 600,- eur, z ktorého uhradil sumu 194,20 eur, ktorú sumu súd započítal na istinu. Zostáva tak jeho povinnosťou zaplatiť ešte 405,80 eur. V prevyšujúcej časti súd návrh, ako neopodstatnený zamietol.

V konaní o vrátenie dlžného zostatku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere po jeho zosplatnení má veriteľ bremeno tvrdenia, že s dlžníkom zmluvu uzavrel, že z dôvodu uvedeného v zákone alebo z dôvodu dohodnutého účastníkmi zmluvy úver zosplatnil a dlžník mu úver nevrátil. Odporca, ak sa chce úspešne brániť musí tvrdiť, že úver po jeho zosplatnení vrátil a o svojom tvrdení ponúknuť dôkazy. Ide tu teda o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore.

Dňa 28.1.2016 (úradný záznam č. I. 17) odporca telefonicky oznámil, že zaplatil polovicu dlžnej sumy. O svojom tvrdení však nepredložil žiadne dôkazy. Navrhovateľ eviduje len úhradu 194,20 eur, špecifikovanú v čl. II. žalobného návrhu.

Navrhovateľ predmetom konania urobil aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania.

Navrhovateľ úver zosplatnil ku dňu 22.8.2014 a v nasledujúci deň sa odporca so zaplatením dlžnej sumy 405,80 eur dostal do omeškania. V tento deň, s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z. úrok z omeškania predstavoval 5,15% ročne. Návrh o zaplatenie úroku z omeškania 5,15% ročne zo sumy 405,80 eur do zaplatenia bol opodstatnený, a v prevyšujúcej časti (o zaplatenie úroku z omeškania 5,15% ročne zo sumy 228,- eur do zaplatenia: 633,80 eur mínus 405,80 eur) návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Každý z účastníkov mal vo veci čiastočný úspech, preto súd ich náhradu pomerne rozdelil.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, s výnimkou trov právneho zastúpenia, ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná, a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd môže priznať účastníkovi náhradu trov konania voči druhému účastníkovi len vtedy, ak účastník o náhradu trov konania požiada. Žiadosť o náhradu trov, treba odlišovať od vyčíslenia trov.

Navrhovateľ predmetom súdneho konania urobil nárok o zaplatenie 633,80 eur s príslušenstvom.

Kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa, ako aj u odporcu. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petítu.

Súd priznal navrhovateľovi nárok o zaplatenie sumy 405,80 eur. Úspešný bol potom v 64,02% a odporca v 35,98%. Celkový úspech navrhovateľa predstavuje 28,04%.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré mu v konaní vznikli. Na pojednávaní dňa 8.4.2016, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že ich vyčísli v zákonnej lehote.

Zákon presne stanovuje lehotu, v ktorej je účastník povinný trovy konania vyčísliť. Viaz sa vždy na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Lehota troch pracovných dní je lehotou procesnou, to znamená, že začína plynúť deň po rozhodnej skutočnosti, t. j. deň nasledujúci po vyhlásení rozhodnutia.

V prípade, že účastník trovy konania nevyčíslil, právo na ich náhradu mu síce nezaniká, ale sa obmedzuje. Obmedzenie spočíva v tom, že mu súd môže priznať iba tie trovy, ktoré vyplývajú zo spisu, nemôže mu však priznať trovy právneho zastúpenia, a to ani vtedy nie, ak by zo spisu vyplývali. Výrokom o náhrade trov konania, ktorý bol súčasťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súd nie je potom viazaný.

Lehota troch pracovných dní na vyčíslenie trov právneho zastúpenia sa začala dňa 11.4.2016 a skončila 13.4.2016. Navrhovateľ si trovy právneho zastúpenia nevyčíslil. Súd mu preto môže priznať iba tie trovy, ktoré vyplývajú zo spisu, nemôže mu však priznať trovy právneho zastúpenia, ktoré zo spisu vyplývajú. Pri podaní žalobného návrhu zaplatil súdny poplatok z návrhu 37,50 eur, z ktorého mu titulom trov konania priznal sumu 10,52 eur (28,04% z 37,50 eur). Výrokom o náhrade trov právneho zastúpenia, ktorý bol súčasťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súd nie je potom viazaný. V písomnom vyhotovení rozhodnutia do 4. výroku súdneho rozhodnutia preto súd uviedol, že navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznáva.

Na základe žiadosti odporcu, vzhľadom na jeho aktuálnu finančnú situáciu, mu súd na zaplatenie dlžnej sumy povolil lehotu do 30.6.2016, a na zaplatenie trov konania do 31.7.2016.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.